

[Krag.]

Jeg vil derfor ogsaa gerne takke den højtærede Handelsminister, fordi de Forhandlinger, som har staaet paa mellem de direkte interesserede Parter gennem Maaneder, nu er bragt til Afslutning og Forslag nu foreligger, som jeg synes paa en i hvert Fald indtil videre sandsynligvis fyldestgørende Maade løser Opgaven. Derfor haaber jeg ogsaa, saaledes som Handelsministeren i sin Fremsettelsestale har udtrykt det, at Rigsdagen baade ekstraordinært hurtigt og velvilligt vil behandle disse Forslag. Thi der er jo ingen, der kan vide, om Ulykken kommer, saa lidt som om, hvor hurtigt den kan komme. Hvis Freden bevares, saaledes som vi alle haaber, ja, saa er Foranstaltningerne, som træffes ved disse Lovforslags Vedtagelse, maaske — maaske — overflødige, og det vil jo saa langtfra være nogen Ulykke, at det modsatte tværtimod er Tilfældet. Men hvis Spændingen udløses i Lynnedslag, maa vi være forberedte paa dette vigtige Omraade, og det var jo at ønske, at denne Forberedelse paa kommende Muligheder maatte i udtalt Grad blive ledsaget af en tilsvarende Forberedelse ogsaa paa andre overordentlig vigtige Omraader med saadanne Muligheder for Øje som dem, der foreligger.

Det er jo klart, at man ikke uden videre kan kopiere Ordningen af 1914, og det er der ogsaa redegjort for i Bemærkningerne; for de overordentlig ændrede Forhold med Hensyn til Ødelæggelsesmidler, med Hensyn til Principper for Krigsførelse og jo ogsaa i høj Grad med Hensyn til de Skibsværdier og de Vareværdier, som der bliver Tale om, gør det jo umuligt at kopiere 1914-Loven. Derfor vil jeg ogsaa gerne sige, at jeg finder de Afvigelser fra den gamle Ordning, som findes i det foreliggende Lovforslag, velbegrundede, og jeg synes, at Lovforslagene i det hele taget er hensigtssvarende.

De er jo, som nævnt, fremgaaet af meget omfattende Forhandlinger inden for Sagkundskaben og mellem alle de direkte interesserede Parter, og paa Grundlag af disse Forhandlinger og Udformningen af disse Lovforslag er der givet bindende Tilsagn om Indtræden i betydelige ekstraordinære Risici, ikke blot af Forsikringselskaber, men af Banker, Erhvervsvirksomheder, Rederier o. s. v. Derfor er det klart, at Rigsdagens Stilling over for disse Lovforslag kun til Dels kan siges at være fri, kun for saa vidt er fri, som Rigsdagen kan sige ja, eller den kan sige nej; men at foretage omfattende og dybtgaaende Ændringer i disse Lovforslag, Ændringer, som

i væsentlig Grad forrykker Fordelingen af Risici eller formindsker den Sikkerhed paa Varer og paa Skib, som man har ment fornøden, og som er indeholdt i disse Lovforslag, kan kun have til Følge, at den hele Opbygning falder sammen, og at nye Forhandlinger maa optages, og i hvilket Omfang der er Tid dertil, er det jo umuligt for nogen at have nogen afgørende Mening om.

I den Forelæggelsestale, som den højtærede Handelsminister holdt, gjorde han udførligt Rede for Lovforslagenes Enkeltheder, og dem er der derfor for mig ikke Grund til at komme nærmere ind paa, de fremgaar jo i øvrigt med fuld Klarhed saavel af de enkelte Paragraffer som af Bemærkningerne til dem.

Naar begge Forsikringsformer baade for Skib og for Ladning gav Overskud, var det ganske uden for al Tvivl, fordi Krigen blev saa langvarig, som den blev. Indtræder der en voldsom, en omfattende, men hurtigt forløbende Krigstilstand i en nærmere Fremtid, saa tør jeg spaa, at saa er Underskud baade paa Kasko og paa Varer det aldeles overvejende sandsynlige, og saa vil ogsaa de Garantier, som tegnes saavel af Staten som af de nævnte Institutioner, selvsagt blive virksomme. Om de under saadanne Forhold vil slaa til, kan ingen vide. Den højtærede Handelsminister har jo ogsaa taget Reservation i saa Henseende, ogsaa i Lovforslaget. Saa maa jo Problemet tages op til en fornyet Prøvelse. Reglerne for en eventuel Overskudsfordeling skal jeg derfor ikke kritisere, for hvorvidt der bliver Muligheder i saa Henseende, kan ingen vide. Parterne har jo tiltraadt disse Regler. Jeg synes jo nok, at under Hensyn til Opgavens dybtgaaende samfundsmæssige Karakter saa har Staten sikret sig ret kraftigt, baade hvad Andel i Overskuddet angaar, og ogsaa hvad angaar Forrentning og Tilbagebetaling af de 20 Mill. Kr. paa Kasko, som Staten forpligter sig til at stille til Raadighed, saafremt der af Garantikapitalen, som jo er 80 Mill. Kr., inden for et Tidsrum af 4 Maaneder fra Instituttets Optagelse af Virksomheden tabes 60 Mill. Kr. Men det er man altsaa fra alle Sider gaaet ind paa, og det har maaske været et Vilkaar fra Statsmagtens Side, som der ikke har været Vej uden om, og det skal jeg derfor heller ikke mere indgaaende kritisere.

At man har taget den saakaldte Chok-Periode med under Forsikringen i § 10 om Skibsforsikring — og jeg tror det er i § 4 eller 5 i Lovforslaget om Vareforsikring —, maa hilses med Tilfredshed, selv om jeg maa-